

מ"ת 31958/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 31958-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת שרון צנציפר הלפמן
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב פלוני (עציר)
החלטה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות אותה ביצע נגד אשתו, ותקיפת קטין על ידי אחראי.
- המשיב, תושב קלקיליה, נשוי למתלוננת. לבני הזוג תינוקת משותפת בת כחודשיים. למתלוננת בן מנישואיה הקודמים, קטין בן 4.5 שנים (יליד 15.11.2005, להלן: **הקטין**). המשיב מגדל את הקטין כבנו. המתלוננת מתגוררת עם ילדיה בלוד.
- על פי כתב האישום, ביום 19.5.20, סמוך לשעה 21:00, בהיותם בבית, התפתח ויכוח בין המשיב לבין המתלוננת, על רקע חשדה של המתלוננת כי המשיב מדבר עם נשים אחרות. במהלך הוויכוח, הכה המשיב את המתלוננת בחוזקה בפניה וגרם לה למכאוב. המתלוננת צעקה, ובתגובה תפס אותה המשיב בחוזקה בסנטרה ואמר לה לשתוק. לאחר מכן, משך המשיב את המתלוננת בשיערה והשכיב אותה על הרצפה, נטל צינור של נרגילה והכה את המתלוננת באמצעות הצינור בידה ורגליה.
- עוד מפורט בכתב האישום כי למראה המשיב מכה את אימו, החל הקטין לבכות. בתגובה, הכה המשיב את הקטין באמצעות הצינור בגבו ובישבנו.
- בעקבות מעשיו של המשיב, כך נטען, נגרמו למתלוננת חבלות בפניה וברגליה ולקטין נגרמו חבלות בגבו ובישבנו.
- בדיון שהתקיים ביום 18/6/2020 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה לעניין סעיף האישום הראשון, אך טען לכרסום משמעותי בראיות בכל הנוגע לתקיפת הקטין. נטען, בין השאר, כי בעוד שהחבלות על גופה של המתלוננת צולמו, אין תמונות של החבלות שנגרמו על פי הנטען לקטין, אלא רק תמונות משנת 2019 שהציגה המתלוננת, המתעדות חבלות בצווארו של הקטין ואינן קשורות לאירוע מושא כתב האישום. עוד טען

הסנגור כי אין להתעלם מכך שהמתלוננת תיארה, נוסף על עבירות האלימות, כי המשיב ביצע כלפי הקטין גם עבירה של מעשה מגונה, שלא יוחסה בסופו של יום למשיב. חוקרת הנוער שחקרה את הקטין קבעה כי לא ניתן לקבוע ממצאי מהימנות בעניין זה, ובכך, לטענת הסנגור, יש כרסום נוסף בראיות התביעה.

הסנגור הסכים לקיומה של עילת מעצר ביחס לתקיפת בת הזוג, אך טען כי בשים לב לכך שמדובר במשיב נעדר עבר פלילי, בית המשפט מצווה לבחון חלופת מעצר. לעניין זה נתבקש בית המשפט לשחרר את המשיב לרשות הפלשתינאית, תוך שדודתו של המשיב, אשר התייצבה לדיון ושהינה בעלת אזרחות ישראלית, תפקח ותבטיח את התייצבותו לדיונים שיערכו. הודגש כי המשיב מכחיש את המעשים המיוחסים לו, עומד על חפותו ומבקש להוכיחה במהלך משפטו. עוד נטען כי ניתן להפיג את החשש מהימלטות המשיב באמצעות ערבויות כספיות, שיבטיחו את התייצבות המשיב למשפטו.

5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהוצג בפני ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב אף לעניין תקיפת הקטין.

6. המתלוננת מסרה לעניין זה גרסה מפורטת באשר לתקיפת המשיב אותה ואת הקטין, תקיפה שבוצעה, בין היתר, באמצעות צינור נרגילה. המתלוננת חזרה על גרסתה במספר הודעות (ראו את הודעת המתלוננת מיום 20.5.20, שעה 04:15 (להלן: **ההודעה הראשונה**), בעמוד 1, שורות 11-12; הודעת המתלוננת מיום 20.5.20, שעה 08:54 (להלן: **ההודעה השנייה**), בעמוד 1, שורה 15 עד עמוד 2, שורה 25). לאחר שבחנתי את ההודעות, דומה שעל פניו מדובר בגרסה עקבית.

זאת ועוד, בניגוד לנטען בדיון, סימני התקיפה על גבו של הקטין צולמו ותועדו אף הם. (ראו בהודעה הראשונה, בעמוד 1, שורה 12, את הערת החוקר שראה את החבלות וציין כי הן צולמו וכן בהודעה השנייה בעמוד 2, שורה 19 - המתלוננת מציינת כי החוקרת צילמה את הסימנים של הקטין וכן את התמונות שהוגשו. יודגש כי הוגשו שני מקבצים של תמונות: אלה המתעדים את התקיפה מושא כתב האישום ובנוסף, תמונות המתייחסות לאירוע קודם, אשר הוצגו על ידי המתלוננת בטלפון הנייד שלה ואשר על גביהן מצוין תאריך משנת 2019).

על זאת יש להוסיף כי בהודעתו של הקטין בפני חוקרת ילדים, מסר הקטין כי המשיב היכה את אמו ואותו ב"ברזל שמעשנים בו" (עמוד 17, שורות 22-28 וראו גם בעמוד 12, שורה 34 עד עמוד 14). נוכח היעדר פירוט, התקשתה חוקרת הילדים להעריך את מהימנות דבריו. מפאת גילו הצעיר של הקטין והחשש שמסירת עדות בתוך המשפחה תגרום לנזק במצבו הנפשי של הקטין, אסרה החוקרת על העדתו.

אשר על כן, לגרסת המתלוננת נמצאו תימוכין בראיות המאשימה.

7. למען שלמות התמונה יצוין שהמשיב הכחיש בחקירתו את המיוחס לו וטען שהחבלות נגרמו למתלוננת כתוצאה מנפילה (הודעת המשיב מיום 4.6.20, עמוד 2, שורה 9). לא נעלם מעיני אף שהמתלוננת חזרה בה

מתלוננתה, אולם אין בכך כדי לפגוע בגרסה הראשונית שמסרה, שנתמכת כאמור אף בראיות אובייקטיביות, כאשר המניעים לחזרתה מהתלונה, מקומם להתברר בתיק העיקרי, הגם שיש להם אינדיקציות בחומר הראיות.

8. לאור האמור, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה אף לעניין העבירה של תקיפת הקטין.

9. לעניין קיומה של עילת מעצר - אין חולק כי נגד המשיב קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: **החוק**), שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון המתלוננת והקטין. בענייננו, קמה חזקה מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק, שכן המשיב מואשם בעבירות של אלימות כלפי בני משפחה. בנוסף, קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן נוכח היותו של המשיב תושב שטחים, קיים חשש ממשי כי שחרורו ממעצר יביא להתחמקותו מהליכי שפיטה.

10. שקלתי היטב את החלופה שהוצעה על ידי הסנגור ועיינתי בפסיקה שצירף, אולם הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין, אין בידי לקבלה.

11. הגם שהמשיב נעדר עבר פלילי, הרי שהחשש לשלומה של המתלוננת ולביטחונה, מכריעים את הכף במקרה זה. חזקת המסוכנות הסטטוטורית לא הופרכה על ידי המשיב. היפוכם של דברים הוא הנכון: למשיב מיוחסות עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות של המתלוננת, לעיני בנה הקטין וכן תקיפה של הקטין עצמו, כל זאת באמצעות חפץ; הודעות המתלוננת מלמדות על מסוכנותו של המשיב ועל חששה מפניו. מטעמים ברורים מצאתי שלא לצטט את דברי המתלוננת במסגרת החלטתי זו, אולם אפנה, בין השאר, לדבריה בהודעה השנייה, בעמוד 2, שורות 24-30, בעמוד 4, שורות 90-92 וכן לדבריה בהודעה מיום 21.5.20 (להלן: **ההודעה השלישית**) בעמוד 2, שורה 34 ואילך וראו גם את המזכר שנערך בעניין שיחת הטלפון של המתלוננת למשטרה); מתיק החקירה עולה כי המשיב נפגש עם המתלוננת לאחר הגשת התלונה נגדו (ההודעה השלישית בעמוד 2, שורה 26); המתלוננת הוסיפה שאימה אף על ידי בני משפחתו של המשיב (הודעה שלישית, בעמוד 2, שורה 45 ואילך ובעמוד 3, שורה 105 ואילך); בסופו של דבר, המתלוננת חזרה בה מתלוננתה (ראו את ההודעה השלישית, בעמוד 4, שורות 101 ואילך, הודעתה מיום 24.5.20 והודעתה מיום 4.6.20).

נוכח האמור, נראה כי אין בערבויות כספיות, גבוהות ככל שיהיו, כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת למתלוננת מן המשיב, אף אם ישהה בקלקיליה (ראו את ההודעה השלישית, בעמוד 5, שורות 143 ו-152 ואילך).

12. בשולי הדברים אציין כי הגם שדודתו של המשיב עמדה על הקשר הקרוב בין השניים (פרוטוקול הדיון מהיום, עמוד 6), לא נעלמו מעיני דברי בא-כוח החשוד בדיון מיום 10.6.20 לפיהם "החשוד תושב שטחים ולמעט המתלוננת אין לו אף אחד בארץ" (עמוד 7, שורות 22-23).

13. צירופם של כל אלה, מוביל למסקנה שלא ניתן להורות על שחרורו של המשיב בערבויות כספיות. לא שוכנעתי כלל כי חלופת המעצר שהוצעה תאיין את מסוכנותו של המשיב ותבטיח את התייצבותו למשפט.

לאור האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

21.6.2020